

нр. 1239
дп 33
мк 4
д 1235

речи моите дума изговаря под дългото
именно и твоя съфразъ на Стасибен:

"... он ноже чешу отлученника се
във скита изпитвата да сърдат отчуждена от
други съсън гъза благороднина. Нечакано въз-
на песни и хвалени, той беше отишъл и уча на празни-
ка си и съ спокойни, иерин стъпки бървеш из самотните из-
теки на раяката градина. Омсанъ - отишъл по пътища уве-
тъма разтвориха събите цветове, както шумят по широка, като-
то искаше за него да издъхнатъ бисерни благи навън от съде си и да
му го отдаватъ; по пътеката извън с преливаша във краката му
и от самоуверенито си чуканий като да твърдка непоколебимостта
на неговата правда и на времето му. Той пристъпваше надолу
се мъж и носеш от скита радостта на цветовата и на изгуби-
те а от улото му иже Млади със мир и благовестие на
широко очупвество. —

Той високо е възникъл юн, че достигнал
не единъ нѣгъ до място,